

Богдан Бойчук

Розподіл матеріалу на окремі збірки, порядок поезій у збірках та всі виправлення — робив Олекса Стефанович. Упорядник підготував другу частину збірки «Фрагменти», включивши туди найновіші поезії та ті вірші, які поет проочив або не успів вибрати з журналів і газет.

В поезіях пороблено дуже незначні правописні виправлення, бо спосіб вживання мови і окремих слів становить ознаку стилю Олекси Стефановича. Тому в багатьох випадках правопис (як нормально буває) поступає поетиці.

У примітках подано всі суттєві публіковані редакції окремих віршів, строф чи рядків. В архіві Стефановича є багато чернеткових версій строф і рядків, яких упорядник не брав до уваги в примітках, — бо це радше матеріал для дослідження творення віршів.

Підназву «зібрані твори» треба приймати в практичноумовному сенсі. Упорядникові відомо, що в архіві Марини Рудницької є такі вірші: «Як засмалилися ви тут», «Ваш милий лист, хороша панно Лялю», «Музичним знов душі моєї лад», «І нащо я тоді приніс», «Ну як же можна хворувати», «Ще вчора докучними сторінками», «Чи це тому, що скоро віконтесса», «О, тріолете старовинний», «Не передати щебетанню тріолета», «Цим я хочу якнайширше», «Я знаю — солодке медового солоду», «Хоч і має спека претензію», «О так, щось дивно в цій Європі», «Я шлю бажання вам, що виключно хороші», «О так, вона не золота». Всі ці вірші «дуже приватного характеру», як інформувала пані Рудницька, і Стефанович забороняв їх друкувати. Тому наразі обмежимося згадкою про їхнє існування. Є ще декілька таких приватних віршів у різних людей, про які упорядник знає, але вони залишаються приватними. Крім того упорядник вважав за відповідне не включати декілька слабих віршів (як от «Закопанське», що друк, в «Новій Україні», ч. 10, 1923 р. «О. Кобилянській», що друк, в альманасі «О. Кобилянська» (1887—1927), який зладив Лев Когут, та ін.). Згадані вірші не змінили б вартости чи характеру доробку Стефановича, — тому в практичному сенсі книгу цю можна приймати як зібрані твори.

З почуттям глибокого смутку згадує упорядник Івана Лучкова з Торонта, який давав йому неоцінну поміч у розшуках матеріалів і якому передчасна смерть не дозволила опрацювати повної бібліографії Олекси Стефановича. Дякує він теж Українській Вільній

Академії Наук у Нью-Йорку за дозвіл користуватися її багатим архівом. Помагали упорядникові Дарія Сіак з НТШ в Сарселі, Татяна Іванівська з УВАН у Нью-Йорку, Ольга Гудзовська з УВАН у Нью-Йорку, Василь Омельченко з УВАН у Нью-Йорку та Юрій Гривняк у Празі, — щире їм спасибі! Багато безкорисливої праці вложив у мовну коректуру Роман Маланчук, Об'єднання Українських Письменників «Слово» оплатило машинопис віршів Стефановича, завдяки невтомним і любязним заходам Богдана Гошовського книжка ця виходить у світ — всім їм упорядник щиросердечно дякує.

Для упорядника робота над цим виданням була більше процесом цінних і наповнюючих взаємин, ніж працею. Тому кінчає він її з почуттям, що він більше брав, ніж давав.

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ».